

Το κόκκινο αυτοκινητάκι

Το είχε δει από καιρό, σε μια τακτοποιημένη μεγάλη βιτρίνα ενός μαγαζιού. Ήταν ένα μικρό κόκκινο αμαξάκι , που ήθελε να το αγοράσει για τα γενέθλια του αδελφού της.

Με τον αδελφό της ήταν πολύ δεμένη. Του είχε πολύ μεγάλη αδυναμία, πιο μεγάλη και από αυτήν που είχε στους ίδιους της τους γονείς. Αυτή η τόσο δυνατή αγάπη που υπήρχε μεταξύ τους αναπτύχθηκε από νωρίς, από τότε που ο αδελφός της γεννήθηκε. Είχαν μεγάλη διαφορά ηλικίας , έτσι, αυτή ήταν που τον μεγάλωσε. Τώρα αυτή είναι είκοσι χρονών, ενώ αυτός μόνο πέντε.

Δούλευε μέρα και νύχτα για να μπορεί να προσφέρει στην οικογένειά της τα απαραίτητα. Ήταν μια φτωχή οικογένεια και δεν μπορούσε να κάνει σπατάλες . Γι' αυτό, τόσα χρόνια, κράταγε στην άκρη κάτι από το μισθό της για αυτή τη μοναδική μέρα της ζωής της, όπως έλεγε, τα γενέθλια του αδελφού της . Δεν ήθελε να τον βλέπει άλλο λυπημένο. Ήθελε, τουλάχιστον αυτή τη μέρα, να την περάσει χαρούμενος.

Η μέρα των γενεθλίων του αδελφού της πλησίαζε. Πήρε τα χρήματα, που τόσο καιρό φυλούσε, και πήγε να αγοράσει το κόκκινο αυτοκινητάκι. Καθώς πήγαινε στο μαγαζί σκεφτόταν αν πραγματικά θα εκτιμούσε αυτό το δώρο ο αδελφός της. Μόλις το πήρε το έκρυψε σε μια γωνία στο δωμάτιό της ώστε να μην το δει κανείς.

Η μεγάλη μέρα έφτασε και ήταν πολύ αγχωμένη. Μετά το απλό και φτωχό μεσημεριανό που έφαγαν, το πήρε και με δισταγμό ,αλλά κατά βάθος μεγάλη χαρά, του το έδωσε! Το πρόσωπό του φωτίστηκε από χαρά και στ' αυτιά του ηχούσαν υπέροχα τραγούδια! Τότε η αδελφή του κατάλαβε ότι ο αδελφός της είχε πραγματικά ανάγκη από ένα δώρο στα γενέθλιά του, αφού καμία φορά πριν δεν είχε πάρει δώρο.

Μαζί με αυτόν, τη χαρά μοιράστηκαν και όλα τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας του, που του έτρεφαν ιδιαίτερη συμπάθεια. Όλοι ήταν πολύ δεμένοι μεταξύ τους! Μπορεί να ήταν φτωχοί αλλά ήταν πολύ πλούσιοι σε αισθήματα αγάπης και καλοσύνης. Και αυτός ο πλούτος ήταν αναντικατάστατος!

